

Wiadomości krajowe.

— Z Wiednia d. 24. Gradnia. —

C. K. Zjednoczona Kancelaryja nadworna mianować raczyła dotychczasowego Złoczowskiego drugiego Cyrkularnego Kommissarza Jana Home Cyrkularnym Kommissarzem pierwszej klasy, daley Sekretarza Cyrkularnego Bukowińskiego Ig. Jana Schlägera, Galicyjskich Guberniialnych Konceptistów Henryka Lang i Antoniego Hossch, nadwornego konceptowego Praxykanta Józefa Kawalera de Hippersthal, bezpłatnego Bukowińskiego Cyrkularnego Kommissarza Teodozego Dobrowolskiego de Buchenthal, wreszcie Galicyjskich Guberniialnych Konceptistów Karola de Sa cher i Ferdynanda Hansmann Cyrkularnemi Kommissarzami Trzeciej klasy w Galicyi.

— Z tamtąd d. 22. Grudnia. —

N. Pan, który inż od lat kilku łaskawego ndziela wsparcia towarzystwu kształcących się artystów, pozwolił i teraz dać Redotę na jego korzyść, którą odprawiono d. 23go Listopada. Byli na niej Arcy-Xiążę Franciszek Karol, Arcy-Xiążę Antoni, Leopold Xiążę Salernenski, a w maskach znajdowało się także wiele znakomitych osob.

Wiadomości zagraniczne. Ameryka Hiszpańska.

Gazeta Kolumbijska z d. 24go Sierpnia wychodząca w Santa Fe de Bogota umieściła zwołanie nowego kongressu na 2gi Stycznia. Umieściła oraz wyrok Senstu i Izby Reprezentantów, mocą którego upoważniona została Władza wykonawcza w Europie czyli gdzie indziej pociąć w obieg obligacyie albo bilety kredytowe na imie Rzeczypospolitey wydane bądź w formie pożyczki, albo iako wexle obiegowe w ilości 30 millionów piastrow, które zabezpieczono na wszystkich dochodach Państwa, osobliwie na dochodach z tytoniu. Wspomniona gazeta umieściła ieszcze trzeci wyrok, na mocy którego Prezydent Bolivar obiecać będzie iako roczną płacę 30,000 piastrow, wtedy nawet, jeżeliby złożył Prezydentostwo

Rzeczypospolitey. — Nim Hiszpanie opuścili Limę (w Sierpniu) nałożyli na miasto kontrybucyją 300,000 piastrow. Cofnęli się do wyzszezo Peru, iak inż donosiliśmy, i mają mieć ieszcze 14,000 ludzi. Dla Kolumbijskich Jenerałów Santa-Cruz i Sucre, którzy mają 12,000 woyska, posłał Bolivar posiłki, które w Guayaquil wsiadły na okręty.

Podług zapewnienia gazet Angielskich z naywiększą surowością wyhonywają w Kolumbii rozporządzenie Kongressu, w skutku którego wszyscy Hiszpanie wyjeżdżać mają z kraiu, i wyznaczono im bardzo krótki czas do wyjazdu. W przymierzach zawartych między Kolumbią i Rządem Peruwiańskim, Rząd Kolumbijski nie przystał na artykuł, którym oba kraie miały się zobowiązać w przypadku rozruchów w którymbądź z nich, mieć wspólną sprawę przeciw twórcom tych niepokoiów i starać się o przywrócenie porządku i mocy praw.

Dnia 21go Sierpnia odplynęły z Kura koa do la Guaira Francuzkie fregaty Thetis i Constance.

Podług pewnych doniesień Jenerał Kolumbijski St. Cruz zajął w posiadłość miasta Arica i Arequipa i w zupełnym pochodzie dążył do Cuzko.

O to są niektóre szczegóły kroków nieprzyjacielskich zaszłe między miastem i twierdzą San Juan de Ulloa:

»Zaraz po przybyciu nowego Gubernatora z Vera-Cruz, D. Villa-Urrutia postrzegano pewną odmianę w politycznym postępowaniu miasta i w jego związkach z twierdzą, która po upadku Yturbidego zupełnie była wolną. Wkrótce potem wszczęła się sławna kłótnia o posiadanie wyspy de Sacrificios. Od 13go do 25go Września robiono układy między obu stronami. Gdy te się rozchwiały, twierdza zaczęła dawać ognia do miasta d. 25. Września o 1wszej godz. po południu, i strzelano z niej ciągle aż do 2go Października. Tymczasem i miasto zaczęło strzelać do twierdzy i w przeciagu dni ośmiu wyrzuciło ze sto bomb, które iedyne iednego tylko kupca zabiły, co uciekł do twierdzy, gdy przeciwnie miasto wiele ncierpiało od wystrzałów twierdzy.«

»Dnia 17go Września wpłynął bryg Angielski do portu Vera-Cruz, którego Kapitan d. 26go wspomnianego miesiąca wezwał przez Parlamentarza dowódcę twierdzy, ażeby przestał dawać ognia i zrobił go odpowiedzialnym za wszelkie szkody, które ponieść mogą Angielscy poddani znajdujący się w mieście. Dowódca odpowiedział, że bez względu na majątki Anglików bawiących w mieście, każe ciągle dawać ognia, co czynił aż do 2go Października, którego dnia statek odpłynął, i ten przywiózł nam tę nieprzyjemną wiadomość. Jeżeli to dłużey potrawa wkrótce naysiękniejsze i najsłodsze miasto Ameryki w perzynę obrócone zostanie.«

Podług doniesień z Panamy z d. 16. Sierpnia przybyło tam dwóch członków Izby Reprezentantów Peru, którzy udali się do JAMAIKI a z tamąd do Anglii jako wystancy nowego Peruwiańskiego Rządu.

Na okręcie William Galt przybyłym do Liverpoolu przywieziono wiadomości z la Guayra z d. 4go Października. Woienne Kolumbyjskie okręty Pinchinena i Urica, każdy o 20ta działach odpłynęły do Puerto-Cabello. Venezuela o 36 działach i okręt Bolivar o 26ciu miały odejść celem uzupełnienia morskiej wyprawy. Wojsko lądowe wyzło i wkrótce miało się poddać iedyńa twierdza Hiszpańska w Kolumbii. Gdy wyżejwymieniony wyrok kongressu nakazujący Hiszpanom wyjeżdżać z krain, nadesłano do Karakas i la Guayra, wielkie tam uczynił wrażenie a Intendent Jen. Soublette zatrudnił się wykonaniem pomienionego wyroku. Wszystkim Hiszpanom kazano odiechać w przeciągu dni dziesięciu.

Brazylia i Portugalia.

Król Portugalski zakazując niedawno w krajach swoich wszystkie zagraniczne więzku Portugalskim pisane gazety, wyjął z pod tego rozporządzenia gazety: *Padre Amato* wychodzącą w Londynie z powodu dobrych, religijnych i monarchicznych zasad w niej zawartych.

Hiszpania.

Gwiazda z dnia 13go Grudnia umieściła następujące wiadomości z Madrytu z d. 6go Grudnia: »Król uianował Don Antonia Delgado polityczno wojskowym Gubernatorem w Calatayud. — JKMość potwierdził Don Ramona Antonio Pico i Don Ramona Valladola na godności głównych Dyrektorów publicznego kredytu. — Gazeta Madrycka u-

mieściła adressy wielu miast Hiszpanii. Władze w Roa (Starey Kastylii) wzbrowiły się uczynić zadosyć rozkazom Don Nuneza Abreu, który żądał uwolnienia Empecynada. Rokoszanie ten trzymany będzie dotąd pod ścisłą strażą, dopokąd wola Królewska w tey mierze nie nadejdzie ze stolicy. — Rektor uniwersytetu Valladolidkiego wydał wezwanie takiej treści, że owi nożący się, którzy służyli w milicyi ochotników, nie mogą więcej bywać na odczytach szkolnych. — Ciągłe rozbraiają milicyie różnego rodzaju. Bron ich wydano Królewskim ochotnikom, których liczba codziem się pomnaża. — Wojsko Jenerała Bessieres, który Króla eskortował do Aranjuez, wróciło do Villarobledo, gdzie dotąd przebywa.«

Król Hiszpański dał Jenerałowi Porucznikowi Hrabie mu de Larochejaquelin Wielki Krzyż orderu S. Ferdynanda w nagrodę jego waleczności okazanej podczas świetney rozprawy pod Koruną i Naval-Moral.

Jenerał Baron Fernig mianowany został Francuzkim Gubernatorem Barcelony. To ważne miasto, mówi Gwiazda, co do ludności drugie w Hiszpanii, nie mogło dostać się w lepsze ręce jak w owe tak walecznego Jenerała, który wyszczególniając się pod Pamploną, tam właśnie raniiony został. On to był, który wspólnie z Jenerałem Ricard podpisał kapitulacyją St. Sebastyanu.

Jedna z Gazet Madryckich pisze co następuje: »Empecynado zaprowadzony został do więzień Madryckich. Krył się w pewnym domu w Olmos koło Roa w Starey Kastylii, gdzie poymał go Korrygidor tego ostatniego miasta, który Królewskimi ochotnikami w całej okolicy dowodzi. Empecynado byłby padł ofiarą nienawiści, którą lud pałał przeciw niemu za tyle popełnionych bezprawiów, lecz Korrygidor utrzymał pospólstwo na wodzy, które go bardzo szanuje, ponieważ ón był pierwszy z wyprawiających wojsko przeciw rewolucyjnemu rządowi. Uważać na to potrzeba, że Empecynado uwięziony został we własnym rodzinnym krain, gdzie nie tylko spodziewał się zalesić obronę, ale nawet przygotować powstanie. Ani wątpię że będzie sądzony. Ludzkość wzdyga się na samę myśl o mordach, rabunkach i pożogach, które szczył w nieszczęśliwym mieście Caoceres (w Estremadurze.) Jest rzeczą godną uwagi, że nasi rewolucyoniści nie umieją umierać na polu sławy, są bojaźliwi, i radzi ukry-

wiąz się, kiedy już niema krwi do przelewania.

Wielka Brytania i Irlandya.

Uchwalono na Zgromadzeniu Wydziałów zagranicznych funduszów, odbytém d. 4. Grud. w Londynie, że żadna obca pożyczka nie może odtąd być zawartą na giełdzie, jeżeli nie ma dostatecznej porękoymi. Stosownie do pożyczki, o którą na korzyść Hiszpańskiego Rządu układają się z domem P. Guebharda w Paryżu, uchwalono, że ponieważ z Rządem Hiszpańskim weszło się dopiero w układy, a żeby uznać pożyczkę Stanów, nieroztropną byłoby rzeczą, już teraz na giełdzie uznawać pożyczkę Guebhardowską.

Pewien oszust mianniący się Holenderskim kupcem i nazywający się Tenbruggenkate zemknął gdzieś w wexłami w wartości 10 do 12,000 fun. szterl. Do wszystkich miejsc, do których te wexle należały, poszły już wiadomości, a Policya śledzi sprawcę tego oszustwa.

Francya.

Dnia 12. Grudnia miały się zacząć w cyrku Olimpijskim w Paryżu przedstawienia sztuki przeznaczonej na uświetnienie zwycięstw Xiążęcia Angoulême i wojska Francuzkiego w Hiszpanii. Sztuka ta rozdzielona na trzy akty matytut: Pirenei, Kadyx i Francya albo: »Odziań i przybycie.« Ma być dwanaście razy, raz po raz wystawiona; na pierwszym przedstawieniu będą inwalidzi widzami; następujących razów będą się patrzeć podług kolei weterani przytowni w Paryżu, żołnierze konni, liniowi, żandarmy Departamentu i kompanie saperów. Na każdój wystawie będzie najwinniej 1,300 widzów.

Czytamy w Monitorze obszerny program względem innych uroczystości i festynów, które od Paryżkiej Muncypalności dawane być miały z przyczyny powrotu Xiążęcia Angoulême. Oprócz przedstawień w teatrach dla wyżej wymienionych wojsk, dany będzie dla tychże bankiet w koszarach. Na ratuszu dana będzie wielka uczta z balem. Będą na nim Król: Xiążęta i Xiężniczki. Oprócz tege publiczność będzie miała wolny wstęp do teatrów, a na polach Elizejskich dawać będą porcyjami wino i żywności. Na wielu publicznych miejscach będzie ciekło wino ze studzien. Na polach Elizejskich spalony będzie ogień sztuczny i t. p. Dla rybiarek i węglarzy dawane będą także bale i bankiety. Na ratuszu będą jedli obiad Oficerowie sztabowi wojska Hiszpańskiego, Ofice-

rowie od marynarki i od załogi Paryżkiej. — Między ubogich rozdawane będzie wsparcie.

Rada Toulouzkiej Muncypalności na posiedzeniu z d. 1. Grudnia uchwaliła wystawić pomnik na cześć Xiążęcia Angoulême i wojska Francuzkiego. Ma być wystawiony na placu nazwanym Angoulême.

Dziennik Rozpraw opowiada: »Brat Castainga, Oficer od inżynierów, pełen talentów i nienagannego życia, podał w dzień stracenia swojego brata prośbę o uwolnienie od służby. »Występił są osobiste, odpowiedział dostojny nacelnik, któremu tę prośbę przetożono, nie chciałbym stracić przez to dobrego »Oficera, że brat jego przez złe uczynki zasłużył na surowość prawa!«

Monitor zawiera, co następuje, z Rio de Janeiro pod d. 24. Sierpnia: »Przybyła tutaj Francuzka korweta: le Rhone. Cesarz, któremu Kapitan fregaty Giboin, dowódzący okrętem, przedstawiony został, przyjął go z upodobaniem i z wyszczególnieniem, iak zwykły przyjmować wszystkich Francuzów.

Gazety Francuzkie donoszą z Perpignanu pod d. 24. Listopada: »Generał Achard mianowany został Gubernatorem Barceliony. Żołnierze Włosey należący do załogi Barceloński, a do których przyłączyło się 14 Hiszpańskich Oficerów, w liczbie 120, ogłoszeni zostali za jeńców wojennych i odesłani będą w głąb kraju. — Drugi Sąd wojenny skazał na śmierć szeregowych 10go pułku strzelców konnych: Dalideda i Revolata, wreszcie szeregowego z 26go pułku, Cadoudala (którego dawniej do dalszych obiaśnień zostawiono). Kaprala z 32go pułku zaś, nazwiskiem Magnier, uwolniono od zbrodni walczenia przeciw Francyi. Karany będzie tylko za zbiegostwo.«

Gazety Francuzkie donoszą: »Handel niewolnikami, do którego zniesienia tyle już używano środków, prowadzony bywa dotąd. Od 18 miesięcy, wspominają powyższe Gazety, liczą 424 okrętów, po największej części z banderami Francuzkimi, które przybyły na północne brzegi zatoki Biafora, do niewolniczych brzegów Afryki, a będąc znacznie nadawanymi niewolnikami od 500 do 1,000 osób, udały się znowu pod żagle. Podług miernego bardzo obliczenia w przeciągu tych 18 miesięcy wywieziono z Afryki i więcej, iak 100,000 niewolnika.

Pikiery pokazują się znowu; dwie młode dziewice zostały ranione.

Zjednoczone Niderlandy.

D. 5. Grudnia kazał Król Jegomość przełożyć drugiey Izbie Stanów Jeneralnych trzy wnioski prawa. Pierwszy tycze się oznaczenia granic między północną Brabancyją i Antwerpią, drugi niektórych odmian w taryfie cła, a trzeci stósownie do Król. postanowienia z d. 20. Sierpnia tycze się zakazu przywożenia niektórych artykułów Francuzkiego przemysłu, gościncem krajowym i podwyższenia cła na innych.

S z w a y c a r y i a.

Jenerał Rotten, idąco z Genui, udał się przez Genewę do swojej oyczyzny. W krain Sardyńskim strzeżono go jak naysurowiey. W Chambery, gdzie nocował, postawiono straż przed jego pokojem.

W ł o c h y.

Jego Świętobliwość na publicznym Konsystorzu z d. 30. Listopada rozdał Kardynałskie kapelusze Kardynałom: Paolo Giuseppe Salaro, byłemu Biskupowi Asty w Piemontcie, Antoniemu Clermont-Tonnerre, Arcybiskupowi Toulonskiemu i Ludwikowi Henrykowi de la Farre, Arcybiskupowi Sensu, obranym już na dawniejszych Konsystorzach. Spowiednika Xiężny Lucca przyjął między Biskupów asystujących przy Papieżkim Tronie. Na tajemnym Konsystorzu z d. 24. t. m. nakazał Jego Świętobliwość, jak zwyczajnie, milczenie powyższym trzem Kardynałom, proponował im kilka Biskupich kościołów, poczem uwolniwszy ich od milczenia nadał im tytuły rozmaitych kościołów i włożył im pierścienie Kardynałskie. Poczem adwokaci Konsystoryjalni prosili o palinsze dla Arcybiskupstw Dublina i Casselu. Kardynałowi Zurlo dano miejsce między Zgromadzeniem rozkrzewienia Wiary Chrześciańskiej, Ochrzędów kościelnych, cenzury książek (*la Congrégation de l'index*) i odpustów.

Podług dalszych doniesień z Rzymu z d. 10. Grudnia Jego Świętobliwość listami Sekretaryatu Stann mianować raczył JX. Gregorio Fabrizzi Delegatem Ascoli, a JX. Giovanni Folicaldi Wice-Legatem Bolonii.

Dnia 2. Grudnia wyjechał z Rzymu Kardynał Clermont-Tonnerre, Arcybiskup Toulouński, a d. 6. t. m. Kardynałowie: Odeschalchi, Arcybiskup Ferary i de la Farre, Arcybiskup Sensu. Udali się do swoich metropolitalnych Stolic.

Wiadomości z Genui donoszą pod dnieniem 26. Listopada: „Francuzka galiota wysadziła onegdaj w nocy na ląd sławnego Rottena, rewolucyynnego Gubernatora Barceliony. Nie bez trudności pozwolono mu wysiąść i to dopiero za okazaniem paszportu wydanego przez Marszałka Moncey. Surowo zakazano mu wchodzić do miasta. Natychmiast musiał udać się w dalszą podróż do Szwajcaryi. Jest urodzonym Walizianinem.

Królestwo Oboięy Sycylii.

W prowincyi Terra di Lavoro wysłodziła Policya tajemne towarzystwo, które nosiło tytuł: „Nowe przekształcenie Francyi (*nuova riforma di Francia*) i od r. 1822 pracowało nad obaleniem prawego Rządu i wprowadzeniem Demokracji (gminowładztwa). Członków tego towarzystwa poymano i oddano w Kapui pod Sąd wojenny. Niektórych skazał Sąd na doletnie więzienie, a na trzech hersztów wydał wyrok śmierci i powieszono ich w Kapui na placu di Santa Maria.

R o s s y i a.

Uwolnieni od pańszczyzny wieśniacy Dóbr Słobode Bielokurakin w Starobielskim obwodzie Gubernii Woroneskiej obchodzili d. 28. Września po raz drugi uroczystościami kościelnymi i festynem ludu pamiętkę swojego dobroczyney zmarłego Alexandra Xiążęcia Boryssowicza Kurakin.

Wdowa Marszałka polnego Xiążęcia Barclay de Tolly ma w Dobrach swoich Beckhoff, nie daleko Dorpatu, wystawić pomnik swojemu małżonkowi, na który przyznaczyła 36,000 rubli.

W kościele Katolickim w Rydze oprócz zwyczajnych dziewięćdniowych exekwiów odprawionych za zmarłego Papieża Piusa VII., odprawiano dnia 18. Listopada osobne nabożeństwo kościelne przyozdobione mową pogrzebową, na które nabożeństwo oprócz najwyższych Władz prowincyonalnych zaproszeni byli także delegowani Władz krajowych i miejskich a nawet Reprezentanci Protestanckiego i Greckiego Duchowieństwa, tём bardzięy, ile że zmarły, gdybyśmy nawet mnięy zważali na godność, którą piastował w Kościele, zastęgiwał sobie osobiscie na szacunek swojego wieku. Katafalk ozdobiony był stósownie do tøy uroczystości, a po obu jego bokach stały dwie żalobne pyramidy z napisami i lampami wieńczone.